

BA&W

BAYERISCHE
AKADEMIE
DER
WISSENSCHAFTENTHESAURVS
LINGVAE
LATINAE

Das „**Schatzhaus der lateinischen Sprache**“ ist das erste umfassende Wörterbuch des antiken Lateins. Es stellt unsere Kenntnis der lateinischen Antike auf eine völlig neue Basis.

Grundfinanzierung

Bundesrepublik Deutschland und Freistaat Bayern im Rahmen des Akademienprogramms (15 Stellen sowie ein Teil der Sachmittel)

Weitere Geldgeber

Finanzierung von Stellen, Stipendien u.ä. durch verschiedene Länder, derzeit Österreich, Schweiz (Schweizerischer Nationalfonds SNF), USA (National Endowment for the Humanities NEH). Hinzu treten Zuwendungen verschiedener Spender und Stiftungen (insbesondere der J. u. K. Müller-Thesaurus-Fonds, Schweiz) sowie die jährlichen Beiträge der unter den Herausgebern genannten ausländischen Institutionen.

Herausgeber

Australien:	The Australasian Society for Classical Studies
Belgien:	The Royal Academies for Science and the Arts of Belgium
Dänemark:	Det Kongelige Danske Videnskabernes Selskab
Deutschland:	Akademie der Wissenschaften zu Göttingen Akademie der Wissenschaften in Hamburg Akademie der Wissenschaften und der Literatur, Mainz Bayerische Akademie der Wissenschaften Berlin-Brandenburgische Akademie der Wissenschaften Heidelberger Akademie der Wissenschaften Nordrhein-Westfälische Akademie der Wissenschaften und der Künste Sächsische Akademie der Wissenschaften zu Leipzig
Estland:	Eesti Teaduste Akadeemia
Finnland:	Finska Vetenskaps-Societeten – Suomen Tiedeseura
Frankreich:	Académie des Inscriptions et Belles-Lettres
Großbritannien:	The British Academy
Irland:	Royal Irish Academy
Italien:	Accademia Nazionale dei Lincei
Japan:	The Japan Academy
Kroatien:	Hrvatska Akademija Znanosti i Umjetnosti
Litauen:	Lietuvos Klasikų Asociacija
Niederlande:	Onderzoeksinstituut Klassieke Oudheid Studiën OIKOS
Norwegen:	Det Norske Videnskaps-Akademi
Österreich:	Österreichische Akademie der Wissenschaften
Polen:	Polska Akademia Umiejętności
Schweden:	Kungliga Vitterhets Historie och Antikvitets Akademien
Schweiz:	Schweizerische Vereinigung für Altertumswissenschaft
Slowenien:	Slovenska Akademija Znanosti in Umetnosti
Spanien:	Real Academia Española
Tschechien:	Filosofický ústav Akademie věd České republiky
Ungarn:	Magyar Tudományos Akadémia
USA:	Society for Classical Studies
Vatikan:	Pontificia Academia Latinitatis
sowie:	Fédération Internationale des Associations d'Études Classiques

Der Thesaurus ist Mitglied des Zentrums historische Sprachwissenschaften im Rahmen eines Kooperationsvertrages mit der Ludwig-Maximilians-Universität München. Ferner gibt es temporäre Kooperationen mit diversen internationalen Stellen.

(Stand: 2020)

Geschichte

Bis zum ausgehenden 19. Jahrhundert war das vollständige historische Lexikon des antiken Lateins nur ein Wunschtraum; seine Realisierung begann erst 1893 mit dem Entschluss der damaligen fünf deutschsprachigen Akademien, gemeinsam den Thesaurus linguae Latinae zu schaffen (wesentlichen Anteil daran hatten Eduard Wölfflin und Theodor Mommsen). Im Jahr 1894 wurde in Göttingen und München mit der praktischen Arbeit begonnen – der Materialsammlung.

Diese war 1899 programmgemäß so weit gediehen, dass in München (seither Sitz des Unternehmens) die eigentliche Artikelarbeit aufgenommen werden konnte; der erste Faszikel erschien 1900.

Allerdings zeigte sich schon in den allerersten Jahren, dass man auch beim Thesaurus – wie bei allen Lexika dieser Größenordnung – die Schwierigkeiten sowie die zeitliche Dauer des Projektes vollkommen unterschätzt hatte. Denn die adäquaten Methoden der Ausarbeitung konnten notwendigerweise erst aus der Praxis entwickelt werden und mussten einem beständig steigenden wissenschaftlichen Anspruch (vor allem im Hinblick auf christliches Schrifttum und Spätlatein) gerecht werden, so dass man in den ursprünglich für das Ganze veranschlagten 15 Jahren nur bis zur Hälfte des Buchstabens D kam.

Die politischen Katastrophen des 20. Jahrhunderts brachten die Arbeiten immer wieder zum Stocken, so dass 1949 mit der Gründung der Internationalen Thesaurus-Kommission ein organisatorischer Neubeginn gesetzt werden musste. Inzwischen wird das Lexikon von über 30 deutschen und ausländischen Akademien und wissenschaftlichen Gesellschaften gemeinsam getragen und ist nunmehr zu über zwei Dritteln fertig bearbeitet.

Vom Thesaurus linguae Latinae liegen vor:

Vol. I – VIII (A – M)

Vol. IX 2 (O) und X (P)

Derzeit wird an den Bänden IX 1 (N) und XI 2 (R) gearbeitet. Aktueller Stand auf der Homepage.

Onomasticon, Vol. II und III (C – D)

Eigennamen mit den Anfangsbuchstaben A und B sind in den Hauptbänden enthalten.

Præmonenda de rationibus et usu operis

Einführung in den Thesaurus und seine Benutzung, nicht nur auf Latein, sondern auch in sieben modernen Sprachen: Deutsch, Englisch, Französisch, Italienisch, Japanisch, Russisch, Spanisch.

Index librorum scriptorum inscriptionum, ex quibus exempla afferuntur

Der Index entschlüsselt die im Thesaurus verwendeten Abkürzungen für lateinische Autoren und Werke und ist darüber hinaus die aktuellste und umfassendste Übersicht über die schriftliche Hinterlassenschaft der lateinischen Antike: Für jedes Werk gibt er u. a. die maßgeblichen Editionen, ggf. die griechische Vorlage, an. (ständig aktualisierte Version auf der Homepage)

Alle Druckwerke erscheinen im Verlag De Gruyter, Berlin/Boston, der auch eine Datenbank-Version des kompletten Thesaurus anbietet.

Kostenfreier Open Access: <http://publikationen.badw.de/de/thesaurus/lemmata>

THESAURVS LINGVAE LATINAE

BAYERISCHE AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN

Alfons-Goppel-Straße 11 (Residenz)

80539 München

T +49 89 23031-1160, Fax: +49 89 23031-1275

e-mail: tll@thesaurus.badw.de

www.thesaurus.badw.de

Angaben des Romanisten über das Fortleben in den romanischen Sprachen.

Angaben über typische Verwechslungen in den Handschriften und über korrupte Einzelstellen als Fundgrube für die Textkritik.

Für umfangreiche Artikel wird ein erster Überblick über das Gliederungsschema geboten. Dieses befolgt grundsätzlich, sofern möglich und sinnvoll, das sog. dichotomische Prinzip: Belege sind chronologisch in Gruppen eingereiht, die einander ausschließen und hierarchisch geordnet sind.

Die einzelnen Artikel werden namentlich gezeichnet.

Am Ende des Wortartikels steht der Hinweis auf die zugehörigen derivata et composita.

Textkritische Bemerkungen zu Einzelstellen.

Der Lemmaansatz bietet in der Regel die Grundformen und Angaben zur Prosodie (kurze Vokale bleiben unbezeichnet). Daran schließt sich die Etymologie des Wortes an, erforderlichenfalls von einem auswärtigen Indogermanisten verfasst.

Asteriscus vor dem Lemma: Der Artikel bietet nicht alle gesammelten Belege; ein al. (alia) markiert, wo weitere Stellen weggelassen wurden.

Bevor das Stichwort und seine Bedeutungen beschrieben werden, sind im sog. Artikelkopf Bemerkungen über Schreibweisen, Abkürzungen, Formen u. dgl. gesammelt; dazu kommen antike Zeugnisse zur Wortbedeutung.

THESAURVS LINGVAE LATINAE

- er wird erarbeitet auf der Grundlage aller aus der Antike (bis 600 n. Chr.) erhaltenen lateinischen Texte, literarischer wie nichtliterarischer
- für seltenere Wörter bietet er alle gesammelten Belege, für die übrigen (gekennzeichnet mit einem Asteriscus) eine instruktive, repräsentative Auswahl
- er verzeichnet alle Bedeutungen (auch fachsprachenspezifische) und alle Konstruktionen
- er dokumentiert Besonderheiten der Flexion, der Schreibung und der Prosodie
- er gibt Auskunft über die Etymologie der lateinischen Wörter und ihr Weiterleben in den romanischen Sprachen (dafür zeichnen renommierte Vertreter der Indogermanistik bzw. der Romanistik verantwortlich)
- er stellt die Äußerungen der Antike über das jeweilige Wort zusammen

Der Thesaurus bietet also zu jedem lateinischen Wort eine umfassende, reich dokumentierte Darstellung seiner Möglichkeiten und seiner Geschichte – nicht nur für Latinisten, sondern auch für Altertumswissenschaftler der verschiedenen Sparten ebenso wie für die Nachbardisziplinen.

Er wird in München bei der Bayerischen Akademie der Wissenschaften von einem international zusammengesetzten Team (ca. 20 Mitarbeiterinnen und Mitarbeiter) erarbeitet und liegt zu über zwei Dritteln vor.

PLACEO 2256

-is (cf. MAX. TAUR. 42, 31. 66 huic rustico esurienti -um amarum est, dum escam magis saturitatis exquiri). PETRON. 35, 4 omnes ... -ae ... contactae coeperunt effundere crocum. MART. 5, 39, 3 misi ... Hyblaëis madidas thymis -as. 11, 31, 8 hinc, sc. e cucurbitis, pistor fatuus facit -as. 11, 86, 3 medicus mella dari nucleosque iubet dulcesque -as (ANTH. 715, 9 misit) ... dente levi ... libata -a ne nectare, de labris dulcia [...]. -ae munera Shackleton-Bailey, Class. Phil. 77, 1982, 1231. SCALON. Iuv. 6, 631 [livida ... adipata veneno] dulcia -a veneno plena [nisi cum Wessner post dulcia interpungas]). **¶** in imagine, comparatione: SEN. epist. 63, 6 amicos incolumes cogitare melle ac -a frui est. SCHOL. Hor. ars 374 ut inter opulenta et iucunda convivia offendit ... mala -a, ita eqs. HIER. epist. 29, 1, 2 non sunt suaves epulae, quae non et -am redolent (... edd. epistulae cod.). VITA Melaniae (BHL 5885) 23 scribendi labore peracto sicut -am mellis edens ad conversationem monachorum transibat, sc. legendo (quasi mensa secunda fruens; gr. *πλαζοσιντρα*).

2 -a libatur deo: MART. 9, 90, 18 libetur tibi Veneri candidas ad aras secta plurima quadra de -a. VULG. Ier. 7, 18 ut faciant -as reginae caeli et libent diis alienis (in eadem re: 44, 19). **¶** in explicandis vel vertendis vocibus: SERV. ecl. 7, 33 liba: -as. Aen. 7, 109 liba ... sunt -ae de farre, melle et oleo, sacris aptae. HIER. in Ier. 2, 38, 2 (ad L. 17) chauronim - quas nos -as interpretati sumus sive 'praeparationes' (sim. in Is. 16, 57, 6 nulli ... dubium, quin *γαστριες* -as significant) in Os. 3, 1. 37 pro permatibus -as latine possumus dicere vel crustula, quae idolis offeruntur.

deriv. placentula, compos. cooptplacenta, placentiarius, v. sub placentarius. placentia, -ae f. a placere (placens); cf. displicitia. [vix huc pertinet AVG. epist. 108, 10, v. vol. V 1, 1419, 59]. **¶** L. qualitas vel actio eius, quod placet (per gen. vel pron. indicatur, quid placet, L. 37, qui placet, L. 34, 36): APVL. Plat. 2, 6 p. 229 per modestiam ad -am, ad mediocritatem libido flectitur (addubiat Thomae a displicitia Beaujeu). HIER. nom. hebr. p. 47, 6 (ad IV reg. 16, 6) Raason complacitio sive -a, quae significantius Graeci *εὐδοκίαν* vocant. EPIST. pontif. 1056 Conca, 3 IV p. 124, 14 (IV 1 p. 89, 10) episcopus quaedam dicebat ad populi -am (cf. Rustic. Conc. 1 1 4 p. 212, 24 ad placendum populo). CONC. 1 IV 1 p. 82, 34 derivat dogmatum rectitudinem ad suam -am adversarius. ISID. sent. 3, 32, 8 iniqui non delectantur nisi -a propriae imbecillitatis. cf. placentivus, compos. sibiplacencia. Reineke. placentivus, -a, -um, a placere (placens) vel placencia (-ae), cf. absentivus, intentivus, recentivus. **¶** L. q. placens, placitus: GLOSS. 1 V Aa p. 667 -a: omnibus placens. GLOSS. II 244, 24 *aprosos*: -us (Heraeus, Arch. Lat. Lex. 12, 1902, 75 adn., placentinus, plantinus [codd.] placivus ed. Stephani [cf. optivus]; placitus Goldast).

placenta, -ae f. a placenta diminutive. **¶** L. q. (parva) placenta: PASCHAS. verba patr. 3, 5 facio tibi parvam -am (placentaum Freire cum var. v. gr. Nau 1908, 51 n. 151 *μαζών λαισίντρον*, l. *subesse videtur πλαζοσιντρον* vel *πλαζοσιντρον*).

placenta v. placenta. M.H. placento, -di, -itum, -ere. **¶** v. *origo docti nonnulli putant placere primitus planum esse significasse (cf. e. g. iuncturam placidum mare), e* *plak-aequor [derivantes, quod in gr. *πλαζή*, lat. du-plex invenitur; v. Frisk, Gr. etym. Wb. II, 550, sunt etiam, qui comparent verbum iochar, plāk-*asentiri, concedere*; v. Lex. der idg. Verben, 2001, 485. Fo.] scribitur placuit CIL F. 3449b (saec. I a. Chr.7). 3449i. II 1294, placet INSCR. lat. Graec. Salet Kos 173, 19 (a. 101). **¶** notatur **¶** in formula (quid) diei (ea) non fieri placere diei (ea) non ita consuerunt sim. (quam affert PRON. titi. sing. 3, 20): ANT. lud. saec. Aug. (CIL VI 32323) 61. S. C. Frontin. sa. 100, 1. 104, 1. [al.] DECRET. decur. Pis. (CIL XI 1420) 8. S. C. Larin. 6 [al.] in titulis (sed perscribitur e. g. S. C. de nund. salt. Beg. [CIL VIII 11451] 17); ceterum fort. DECRET. decur. Aquil. (CIL V 875) 13 placere huic ordini (si recte suppl.) placuit LEX colleg. Aesc. et Hyg. (CIL VI 10234) 11. **¶** de genere verbi v. p. 2265, 10. 16. **¶** de formis: 1) formae ordinis aliae (inter verba secundi ordinis affert CHAR. gramm. p. 476, 2): -it COP. Theod. 3, 7, 1, 1 (eod. M). GREG. M. dial. 2, 2, 5 (M), -iunt Ps. Tit. epist. 1, 644 (luxta servium), -uierit REGVL. mag. 53, 30 (P). 2) formae passivae: usu impers.: perf. -uierit est, e. de actionibus sim. -entibus (c. ut: PLAVT. Amph. 635 RHET. Her. 2, 1, 1 CIC. rep. 1, 18, met. e. inf. sim.: BRVT. Cic. fam. 11, 1, 6 LVCAN. 10, 416. al.: saepe TAC. ann.), luxta -uier testantur DON. Ter. Andr. 443, 6 *-tum' ... dicebant, quod nos *-uier'. CHAR. gramm. p. 331, 21. al.: praes., sc. de homine -ente, v. p. 2266, 55. usu pers. vi activa v. p. 2265, 16 sqq. (cf. p. 2270, 5 sqq.), vi passiva v. p. 2268, 53. 3) raro invenitur imperat., sc. -e vel -ete OV. ars 1, 322. 596, 2, 304 PELAG. in Rom. 12, 1 p. 94, 15 AVG. bon. viduit. 19, 23 sq. al. apud eundem, -eto FRONTO p. 51, 26. VET. LAT. gen. 17, 1 (Hier. adv. Pelag. 3, 12). **de notione**: SYNON. Cic. p. 445, 31 si libet, si videtur, si

2257 PLACEO (DE APPROBATIONE SIM.)

-et, si vacat. GLOSS. II 244, 20 *aprosos*: libet, -et, 244, 21 *aprosos*: -o. IV 377, 31 -et: conlibescit. al. **legitur inde a** PLAVTO per totam latinam. [val. placōa; dalm. plakar; it. piacere; sard. centr. piagere, sept. vet. (Sassari) placher; roet. occ. plazar (vall. Rheni plichér), or. plazi; francog. vet. plaisir, rec. plaire; jugad. vet. playre; francoprov. plazer; cat. vet. plaer, pler, rec. plature; hisp. placar; port. vet. prazer. cf. M.-L. 6557. Corominas IV 572-C.S.] **¶** [confunditur] in codd. maxime cum placare, v. p. 2284, 48 sqq., ceterum e. g. cum complacere SALL. Iug. 102, 9 (eadem variatio saepius in recensione scripturae sacrae invenitur, e. g. p. 2266, 32, 2268, 35), valere RHET. Her. 3, 19, 32, patere MANIL. 3, 537 (e conl. dub. SEN. benef. 2, 24, 2); part. perf. confunditur maxime cum placidus, e. g. VERG. georg. 2, 425 Aen. 10, 15 OV. met. 7, 226 PLIN. nat. 29, 9 SIL. 14, 130 (restit. OV. epist. 20, 37 SEN. dial. 7, 8, 3 STAT. Theb. 12, 302; e conl. dub. SEN. Herc. O. 684; falso trad. CORIPP. Iob. 7, 50; in var. l. incerta p. 2271, 66); loco mutilo vel corrupto SEN. suus. 6, 8 ADNOT. Fronto p. 142, 16. al.]

exempla sic digerenda esse putavimus:

CAPVT PRIVVS: usu sollemni fere l. q. probatum, iucundum esse, convenire sim.

I de notione:

A -ent praesentia vel praeterita, ita ut ad favorem vel approbationem tantum spectet: 1 usu vario: L. 55. 2 specialia quaedam: p. 2259, 59 (respicitur favor amantium p. 2259, 59, spectantium, lectorum sim. p. 2260, 25, opinio peritorum p. 2261, 16, approbatio deorum p. 2261, 56).

B -ent res futurae, agenda, ita ut ad voluntatem spectet: 1 variorum: p. 2262, 15. 2 deorum: p. 2262, 44. 3 hominum potestate quadam praedictorum: p. 2263, 10 (senatus Romanorum p. 2263, 56). 4 paciscentium: p. 2264, 39.

II syntactica et stilistica:

A de usu personali et impersonali:

1 usus personalis: p. 2265, 11 (depon., sc. gerund. vel part. perf. p. 2265, 14, 16).

2 usus impersonalis eius generis, quo: a actio vel status -et: p. 2265, 32 (quid -at, indicatur per struct. verbalem p. 2265, 34, intellegitur e contextu p. 2266, 5, 38). b *-eur' l. q. 'homo -et' significat: p. 2266, 55.

B de indicationibus, quae accedere possunt: p. 2266, 65 (cui p. 2266, 65, quatenus, qua de causa p. 2267, 23).

CAPVT ALTERVM: usu recentiore recipiuntur structurae non genuinae: I is, cui aliquid -et, pro sub. est: p. 2268, 24. II is, cui aliquid -et, per acc. indicatur: p. 2268, 45. III id, quod quodam modo tractare -et, pro sub. est: p. 2268, 58. part. praes. vel perf. pro adi. (adv.) vel subst. v. p. 2268, 62 sqq. 2270, 5 sqq., part. fut. p. 2260, 68, 2262, 66.

CAPVT PRIVVS: usu sollemni fere l. q. probatum, iucundum esse, convenire sim. (syn. vel notione affinia e. g. delectare p. 2258, 59, 2260, 32. al. [dix. p. 2259, 56, 58], laudari p. 2258, 75, 2259, 17, al. libere velle VII 2, 1323, 72. [probari p. 2258, 60], 2260, 29. 35 [cf. adprobare p. 2259, 42 et AVG. civ. 11, 20 p. 488, 10], opp. displicere PLAVT. Men. 670 Mil. 614 et e. g. p. 2258, 9, 12, odio esse PLAVT. l. 59, p. 2260, 10 TITIV. p. 2259, 68, al. offendere e. g. p. 2262, 6, 2266, 59, sim. al.: in usu verbosum e. placare v. p. 2285, 4): I de notione: A -ent praesentia vel praeterita, ita ut ad favorem vel approbationem tantum spectet: 1 usu vario: a -ent animantia eorumve partes sim. (dei l. 66 sqq., nymphae p. 2258, 5, res per prosopopoeiam p. 2258, 36 sqq.): a allis [exempla paucissima] delecte: PLAVT. Aul. 753 non mi homines -ent, qui, quando male fecerunt, purgant. Merc. 81 ego me ... invisum meo patri esse intellego atque odio me esse, qui -ere aequum fuit. 462 via me tecum illo ire? :: nolo. :: non -es (-et var. l.). 599 volitus neutiquam huius -et (SEN. contr. 10, 5, 11 -uit isti pictori v. senis. SEN. epist. 11, 10 pro exemplo elige eum, cuius tibi -uit et vita et oratio et ... v. item de partibus corporis e. g. PLAVT. Trin. 861 quam magis specto, minus -et mi haec hominis facies. SEN. Ag. 100 -et in vulnus maxima cervix armeni, sc. leoni sim.). Trin. 258 (257) apage te, Amor, non -es, nil te utro [item de numinibus] e. LVCAN. 5, 510 sola -et Caesari Fortuna comes. TERT. apol. 5, 1 apud vos paganos de humano arbitrata divinitas pensatur: nisi homini deus -uerit, deus non erit [cf. 24]). TER. Eun. 1 [spectat ad p. 2260, 26 sqq.] si quisquamst, qui -ere se studeat bonis quam plurimis et minime multos laedere, in his poeta hic nomen profuturum suum. CATO agr. 145, 1 operarios eos dato, qui -bunt (domino) aut custodi. RHET. Her. 4, 35, 47 ostendite ... vobis homines impios non -ere. CIC. Sest. 133 bonis -ere cupiebam. Balb. 63 Balbus -uit homini prudentissimo (sc. Caesari): ... in praetura, in consulu praefectum fabrum detulit [item respicitur favor potentium e. g. CATVLL. 93, 1 nil

2258 PLACEO (DE APPROBATIONE SIM.)

nimum studeo, Caesar, tibi velle [ere, scilicet. Iug. 22, 2 virtute, non malitia P. Scipioni, summo viro, -uisse. HOR. epist. 1, 17, 35 principibus -uisse viris non ultima laus est. EPICED. Drusi 42 tanto tam -uisse viro [c. Augusto]). off. 3, 67 non -uisse maioribus nostris astutus. VERG. ecl. 10, 63 iam neque hamadryades rursus neque carmina nobis ipsa -ent. OV. am. 2, 6, 19 quid iuvat ... nostrae -uisse puellae? [ad putatum in deliciis habitum, de eodem 2, 6, 61. cf. e. g. MART. 7, 87, 6 pica salutarix ... tibi]. SEN. contr. 9, 6, 6 cur non potius patri videatur similis puella, cui -et, quam matri, cui displicet? MART. 5, 28, 9 -esse miserum credo, cui -et nemo. FRONTO p. 51, 26 vale, domine, patri -eto, matri die salutem. CE 1521, 6 (saec. II-) cum cuncta parasset edendo, sc. ludos -torus, ... obiit. VLP. dig. 19, 5, 20, 1 ut experiaris midar et, si -uissent, emeris (opp. displicuissent). HIER. epist. 22, 27, 4 homines in hoc ipso -ere cupiunt, quod -ere contemnant. et saepe. in formula iurandi: SEN. contr. 2, 2, 1 quaeris, quod iusiurandum fuerit? 'ita patri -um'.

¶ sibi ipsis (speculo l. 29, arbitrio l. 44; sive in bonam partem sive in malam; pron. refl. suppleas l. 287): 1 -ent sibi homines ipsi (-et mens l. 34, mores l. 35; exempla selecta inde ab OV.): PLAVT. Poen. 1204 hoc ... maximumst vitium mulierum, quom sibi nimis -ent minusque addunt operam, uti -ant viris. Trin. 321 qui ipso sibi satis -et, ... non probus est (opp. quem paenitet). TER. Haut. 52 (loq. prologus senex) exemplum statuente in me, ut adolescentibus velle -ere studeat potius quam sibi. CORNELIA epist. frg. 2 vereor, ne ... tantum laborum ... recipias, ut in nullo tempore tute tibi -ere possis. CIC. de orat. 2, 15 nunquam mihi minus quam hesternis die -ui (sc. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te specuas, -as, debes immemor esse tui (cf. a. cum disputassem non convenientiam). Tusc. 2, 63 tibi si recta probanti -bis. Att. 1, 6, 2 nos Tusculano ita delectamur, ut nobismet ipsis tum denique, cum illo venimus, -amus. OV. am. 1, 14, 38 (ad puellam, cuius comae perierant) ut, dum speculo te spec